

111. Lov om forholdsregler til skibsfartens betryggelse.

(Minister for handel, industri og søfart *Weikop*). [A. sp. 3703. — C. sp. 391 og 1255].

Fremsat i *folketinget* $17/1$ (F. sp. 1756). 1. beh. $24/1$ (F. sp. 1799). Partiernes ordførere: Qvist Hansen, Damsgaard, Asger Jensen, A. C. Normann, Niels Pedersen og Lynnerup Nielsen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om tilsyn med skibe m. fl. lovforslag (se nærmest foregående sag). Betænkning (B. sp. 315) afgivet $28/2$. (Ordfører: Asger Jensen). 2. beh. $2/3$ (F. sp. 2532). 3. beh. $6/3$ (F. sp. 2552). *Oversendt til lands-tinget*. 1. beh. $7/3$ (L. sp. 685). Partiernes ordførere: Erik Jacobsen, Villemoes, Halfdan Hendriksen og Fr. Kristiansen. 2. beh. $9/3$ (L. sp. 708). 3. beh. $14/3$ (L. sp. 792). *Loven stadfæstet 28. marts 1951*. (Lovt. nr. 118).

Forslaget til nærværende lov fremsattes sammen med forslaget til den ovenfor omtalte lov om tilsyn med skibe (jfr. nr. 110). Ligesom bestemmelserne om tilsynet med skibe bygger også de danske lovbestemmelser om forholdsregler til skibsfartens betryggelse på de internationale *Londonkonventioner om sikkerhed for menneskeliv på søen*, jfr. lov nr. 146 af 29. marts 1920 (årbog 1919—20, s. 284) og lov nr. 153 af 15. april 1930 (årbog 1929—30, s. 207).

Ved loven foretages *kun ganske få ændringer* i de allerede gældende regler. Den vigtigste er indeholdt i § 4, hvorefter en skibsfører, som efter modtagelse af et nødsignal iler de nød-stedte til hjælp, om muligt skal underrette dem om denne sin hensigt, hvorimod 1930-loven havde den modsatte regel, hvor-efter en skibsfører var forpligtet til at underrette de nødstedte, såfremt han *ikke* anså det for betimeligt eller nødvendigt at komme til hjælp.

Ligesom den nye tilsynslov træder nærværende lov først i kraft efter kgl. anordning, dog tidligst på konventionens ikrafttrædelsesdato.

Forslaget til loven vedtoges uændret og enstemmigt i begge ting.
